

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžo/51/2016
Identifikačné číslo spisu:	1015201181
Dátum vydania rozhodnutia:	27.07.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1015201181.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Jany Henčekovej, PhD., v právnej veci žalobcu: Ing. V. P., nar. XX.XX.XXXX, U., zastúpeného advokátom: Mgr. Štefanom Slováčikom, Farská č. 34, 949 01 Nitra, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova č. 2, 812 72 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p.: KM-OLVS-2/2015/OPK zo dňa 21.05.2015 v spojení s Personálnym rozkazom riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Nitre č. 622/2008 zo dňa 17.09.2008, konajúc o odvolaní žalobcu a žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/175/2015-181 zo dňa 29.01.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S 175/2015-228 zo dňa 11.04.2016, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/175/2015-181 zo dňa 29. januára 2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S 175/2015-228 zo dňa 11. apríla 2016 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 2 písm. b) a d) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. p.: KM-OLVS-2/2015/OPK zo dňa 21.05.2015, ktorým žalovaný zamietol rozklad proti prvostupňovému správne rozhodnutiu a potvrdil Personálny rozkaz riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Nitre č. 622 zo dňa 17.09.2008, na základe ktorého bol žalobca podľa § 192 ods. 1 písm. c) zákona č. 73/1998 Z. z. v znení neskorších predpisov o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže SR a Železničnej polície (ďalej len „zákon o štátnej službe“) prepustený zo služobného pomeru príslušníka policajného zboru z dôvodu, že podľa odborného posudku služobného klinického psychológa Nemocnice s poliklinikou MV SR č. 390/2008 zo dňa 08.09.2008, nie je duševne spôsobilý na výkon štátnej služby.

V odôvodnení svojho rozsudku krajský súd uviedol, že mu nebol predložený kompletný spisový

materiál, najmä listiny na ktoré poukazoval už pri svojich predchádzajúcich rozhodnutiach, a to prílohy - podklady k žiadosti riaditeľa Okresného riaditeľstva policajného zboru Nitra, mjr. Mgr. Z. X. zo dňa 17.06.2008 o vykonanie kontrolného psychologického vyšetrenia policajta. V spise sa opätovne nenachádzajú ani podklady pre kontrolné psychologické vyšetrenie policajta, ktoré mali byť klinickému psychológovi rezortu zaslané so sprievodným listom dňa 15.08.2008.

Z osobného spisu žalobcu, ktorý bol žalovaným predložený krajský súd zistil, že žalobca bol disciplinárne potrestaný v roku 2004, 2006, 2007. Jeho disciplinárne previnenia spočívali v prietáhoch pri vyšetrovaní, bezodkladnom nespísaní zápisnice o zadržení osoby a nezabezpečenie jeho stravy, nečinnosti pri vyšetrovaní trestných vecí. Disciplinárne potrestaný bol 4 krát v priebehu uvedených rokov. Za obdobie rokov 2002 až 2008 bol 12 krát finančne odmenený za zodpovedné a svedomité plnenie služobných úloh. Uvedený pomer disciplinárnych opatrení, ako i nedostatok príslušných dôkazných prostriedkov, podľa názoru krajského súdu, nenásvedčuje tvrdeniu bezprostredne nadriadeného o tom, že výkon služby žalobcu dosahuje nízku úroveň, je málo aktívny, s nadriadenými ťažko komunikuje, pri pokynoch je podráždený a výbušný, dochádza do konfliktov so spolupracovníkmi. Jediným relevantným podkladom pre rozhodnutie, ktorý sa nachádza v spise, je záver klinického psychológa rezortu - odborný posudok Č.p. NsP MV SR - 390/2008 zo dňa 08.09.2008, v ktorom tento konštatuje, že kontrolné psychologické vyšetrenie bolo vykonané na základe požiadavky nadriadeného - plk. JUDr. L. X., riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru, Nitra. Klinický psychológ nepotvrdil, že by bol pred vyšetrením oslovený nadriadeným žalobcu na konzultáciu o nutnosti vykonať vyšetrenie. Žalobca bol navrhnutý na psychologické vyšetrenie z dôvodu sťažnosti na jeho prácu, neprimeranú emočnú reakciu pri pohovore s riaditeľom, pre laxný prístup k pracovným úlohám.

V spise sa nenachádza žiadna sťažnosť na prácu žalobcu, dôkaz o emotívnom a neprimeranom konaní žalobcu. Výsledok kontrolného psychologického vyšetrenia bol prejednaný odbornou komisiou pozostávajúcou zo štyroch členov, ktorí stanovili záver, že žalobca nie je duševne spôsobilý pre výkon štátnej služby v Policajnom zbore Slovenskej republiky. V spise sa nenachádza samotná žiadosť plk. JUDr. L. X. o vykonanie psychologického vyšetrenia, nachádza sa v ňom len jeho sprievodný list zo dňa 15.08.2008, v zmysle ktorého boli klinickému psychológovi zaslané podklady pre vyšetrenie. V spise sa nachádza záznam o prejednaní výsledkov kontrolného psychologického vyšetrenia jednotlivými členmi komisie, avšak táto skonštatovala, že nedisponovali zdravotnou dokumentáciou žalobcu odôvodňujúcou posúdenie spôsobilosti žalobcu držať zbraň. Napriek oprávneniu, klinický psychológ si nevyžiadal konziliárne lekárske vyšetrenia alebo preskúmanie zdravotného stavu žalobcu. Komisia v zázname skonštatovala, že žalobca pri vykonaní vstupných vyšetrení v auguste 2008 dosiahol opäť výsledky, ktoré v súčasnosti nezodpovedajú vstupným kritériám. Súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že žalobca sa v auguste 2008 nepodrobil vstupným psychologickým vyšetreniam, a preto nie je pre daný prípad relevantné, že výsledky nezodpovedajú vstupným kritériám. Klinický psychológ je pred vykonaním kontrolného psychologického vyšetrenia oprávnený získavať informácie najmä o služobnej činnosti, správaní a disciplíne vyšetrovaného policajta od nadriadených, spolupracovníkov, štátnych zamestnancov a zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme v útvare služobného zaradenia vyšetrovaného. Informácie od rodinných príslušníkov alebo iných osôb môže klinický psychológ získavať a použiť len s ich výslovným súhlasom. V danom prípade členovia komisie ani klinický psychológ neuviedli žiaden dôkazný prostriedok preukazujúci, že okrem popisu nadriadeného žalobcu v žiadosti o vykonanie kontrolného psychologického vyšetrenia, vykonali vlastné zisťovanie prostredníctvom získavania informácií od kolegov, potvrdzujúcich tvrdenie nadriadeného v súlade s článkom 9 nariadenia Ministra vnútra Slovenskej republiky číslo 103/2005.

Krajský súd zároveň konštatoval, že na základe dôkazných prostriedkov obsiahnutých v spise predloženom žalovaným, nemohol dospieť k záveru, že žiadosť nadriadeného žalobcu o vykonanie kontrolného psychologického vyšetrenia bola odôvodnená, pretože predmetnej žiadosti nepredchádzali sťažnosti na nevhodné správanie žalobcu, prípadne iné dôvody, ktoré by mohli viesť k takémuto úkonu. V prípade kontrolného psychologického vyšetrenia nemusia byť dôvodom na jeho vykonanie len okolnosti výslovne uvedené v čl. 9 nariadenia Ministra vnútra SR č. 103/2005, pretože toto ustanovenie len príkladmo popisuje správanie policajtov, ktoré mu môžu predchádzať. Nejedná sa o konkludentné, obmedzené určenie druhov konaní policajtov, ktoré musia predchádzať podaniu žiadosti nadriadeného o predmetné vyšetrenie. Na podanie žiadosti nadriadeným, podľa názoru krajského súdu, postačuje, ak

tento dospel k názoru o potrebe vykonať kontrolné vyšetrenie na základe akejkoľvek dôvodnej a nepochybnej okolnosti spochybňujúcej psychickú stabilitu policajta, resp. zmeny v jeho správaní, nezlučiteľnej s výkonom štátnej služby. Len na základe existujúcich dôkazov o odôvodnenosti žiadosti o vykonanie kontrolného psychologického vyšetrenia, možno vylúčiť prípadné šikanózne konanie nadriadeného.

Krajský súd poukázal na vstupné psychologické vyšetrenie žalobcu zo dňa 28.09.2001, v ktorom príslušný psychológ charakterizoval žalobcu, okrem pozitívnych hodnotení, aj ako osobu tvrdohlavú, menej integrovanú, menej odolnú voči psychickej záťaži, prejavujúcej sklony k nepriamej agresivite, neurolabilite a závislosti. Skonštatoval, že v záťažovej situácii možno očakávať jeho zlyhanie. Napriek uvedenému, psychológ odporučil žalobcu na prijatie do služby v policajnom zbore a aj napriek zvýšeným nárokom na výkon služby v policajnom zbore - ozbrojenej zložke štátu, bol prijatý do štátnej služby. Je preto na zodpovednosti príslušných nadriadených žalobcu, ktorí rozhodli o jeho prijatí do služobného pomeru, aby dôkladne zvážili, či osoba charakterizovaná ako menej odolná pri psychickej záťaži, neurolabilná, je vôbec vhodná na prácu, ktorá vyžaduje psychickú odolnosť. Z prehľadu o disciplinárnych odmenách a disciplinárnych opatreniach žalobcu krajský súd zistil, že podaniu žiadosti o kontrolné psychologické vyšetrenie jeho nadriadeným, bezprostredne nepredchádzalo žiadne disciplinárne opatrenie v dôsledku pochybení pri výkone štátnej služby. Z predmetného záznamu vyplýva, že podaniu žiadosti predchádzali udelené odmeny za zodpovedné a svedomité plnenie služobných povinností zo dňa 22.11.2007, 14.12.2007, 11.08.2008. V spise sa nenachádza žiaden záznam svedčiaci o náhlom zhoršení v plnení služobných povinností žalobcu alebo náhlom zhoršení alebo zmene jeho psychického stavu pred augustom 2008.

V spise sa takisto nenachádza dôkaz o splnení nevyhnutnej podmienky pre vykonanie kontrolného psychologického vyšetrenia žalobcu, a to konzultácia nadriadeného s ustanovujúcou právomocou s klinickým psychológom za účelom posúdenia jeho opodstatnenosti. Keďže túto nevyhnutnú podmienku vyžaduje nariadenie ministra vnútra Slovenskej republiky, podľa ktorého žalovaný konal, nepostačuje poukazovanie na okolnosť že konzultácia bola vykonaná ústne, bolo nutné o splnení tejto podmienky vyhotoviť dôkaz, napr. záznam, aby súd splnenie tejto podmienky mohol preskúmať.

Krajský súd na základe vyššie uvedených dôvodov opätovne skonštatoval, že mu nebol predložený kompletný spisový materiál, a to podklady preukazujúce opodstatnenosť postupu žalovaného, ako i dôkazy preukazujúce splnenie podmienok pre vykonanie kontrolného psychologického posudku, bez ktorých nemožno preskúmať zákonnosť jeho postupu. Svoju povinnosť nesplnil napriek tomu, že mu z predchádzajúcich súdnych rozhodnutí muselo byť zrejmé, že bez originálneho a kompletného spisového materiálu, nemôže byť jeho rozhodnutie preskúmané súdom, pričom mu bolo objasnené, ktoré doklady a z akého dôvodu sú pre súdny prieskum nevyhnutné.

Krajský súd v Bratislave zobral na zreteľ skutočnosť, že pri prepustení policajta z dôvodov uvedených v § 192 ods. 1 písm. c) zákona o štátnej službe, sa v odôvodnení rozhodnutia o prepustení uvedú len závery posudku služobného klinického psychológa, t. j. že nemôže byť preskúmané rozhodnutie vyčerpávajúco a dôsledne zdôvodnené, a preto nie je daná iná možnosť súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia, než oboznámiť sa s podkladmi pre takéto rozhodnutie. Tieto však musia byť súčasťou kompletného spisu žalovaného, ktorý v danom prípade predložený v takomto stave nebol. Keďže žalovaný opätovne nepredložil spis s dokladmi, na ktoré súd poukazoval už v predchádzajúcich rozhodnutiach, možno dospieť k záveru, že predmetnými dokladmi v súčasnej dobe už nedisponuje, a teda spis, ktorý bol súdu predložený je kompletným spisovým materiálom žalovaného. Keďže na základe obsahu administratívneho spisu súd opätovne nemohol dostatočným spôsobom preskúmať rozhodnutia žalovaného z hľadiska ich zákonnosti a splnenia predpismi stanovených podmienok pre ich vydanie, krajský súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je potrebné zrušiť, pretože zistenie skutkového stavu, z ktorého vychádzalo správne rozhodnutie, je v rozpore s obsahom spisov a rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že poukazovanie súdu na nekompletnosť spisového materiálu vzťahujúceho sa k danej veci, nie je dôvodné. Predložený spisový materiál obsahuje všetky dôkazy a písomnosti, ktoré sa vzťahujú k prepusteniu žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ z dôvodu uvedeného v ustanovení § 192 ods. 1 písm. c) zákona č. 73/1998 Z. z. Žalovaný podotýka, že následne po predchádzajúcich súdnych rozhodnutiach

opätovne vykonal konzultáciu so psychologičkou PhDr. D. X., ktorá vykonávala kontrolné psychologické vyšetrenie žalobcu. Opakovane potvrdila a uviedla v písomnej výpovedi, že na základe všetkých podkladov a ich autenticite bolo vykonané kontrolné psychologické vyšetrenie žalobcu. Žalovaný predložil uvedenú písomnú výpoveď do spisového materiálu. Žalovaný uviedol, že považuje za absurdné, aby súd spochybňoval závery klinického psychológa, ktorému zákon č. 73/1998 Z. z. priznáva právo na základe vypracovaného psychologického posudku možnosť posúdiť a rozhodnúť, či je alebo nie je príslušník PZ duševne spôsobilý na výkon štátnej služby. Tu žalovaný vidí rozpor v názore súdu so zákonom. Súd spochybňuje odborný záver klinického psychológa, hoci mu boli predložené všetky potrebné dôkazy a dokumenty. Žalovaný podotkol, že súd sa napriek pochybnostiam, ktoré uvádza v samotnom rozsudku, nezaoberal možnosťou predvolania psychologičky PhDr. D. X. na výsluch. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že sa vždy vyhodnocuje psychologický stav osoby (aj za predpokladu konzultácie iných) vždy len jeden psychológ. Žalovaný poukázal ďalej na fakt, že vypracovaný posudok iným psychológom (zadovážený žalobcom) nemôže byť uprednostnený, vzhľadom ku skutočnosti, že zákon priznáva rozhodovať o psychologickom stave príslušníka PZ - výsostne klinickému psychológovi na to určenému. Žalovaný ďalej uviedol, že žalobca bol personálnym rozkazom riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Nitre č. 622 zo dňa 17.09.2008 (ďalej len „personálny rozkaz“) prepustený zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa § 192 ods. 1 písm. c) zákona č. 73/1998 Z. z. Dôvodom prepustenia žalobcu zo služobného pomeru bola skutočnosť, že podľa záveru odborného posudku služobného klinického psychológa Nemocnice s poliklinikou MV SR č. NsP MV SR - 390/2008 zo dňa 08.09.2008 žalobca nie je duševne spôsobilý na výkon štátnej služby. Z odborného posudku z kontrolného psychologického vyšetrenia príslušníka PZ v štátnej službe spracovaného klinickým psychológom Nemocnice s poliklinikou MV SR PhDr. D. X. č. NsP MV SR - 390/2008 zo dňa 08.09.2008 vyplýva, že na základe výsledkov kontrolného psychologického vyšetrenia a po prejednaní odbornou komisiou v zložení PhDr. D. X., PhDr. U. M., PhDr., Mgr. X. X. a por. Mgr. W. M. bol stanovený záver, že žalobca nie je duševne spôsobilý na výkon štátnej služby v PZ SR. Predovšetkým konštatuje, že odborný posudok z vyšetrenia vykonaného služobným klinickým psychológom je administratívno-správnym aktom, ktorý nepodlieha z dôvodu jeho odbornosti obsahovému preskúmaniu iným orgánom (napr. nadriadeným, odvolacím orgánom a pod.). Záver o duševnej nespôsobilosti žalobcu na výkon štátnej služby je potvrdený odborným posudkom klinického psychológa č. NsP MV SR - 390/2008 zo dňa 08.09.2008. Na preskúmanie obsahu vyšetrenia vykonaného služobným klinickým psychológom a odborného posudku vydaného služobným klinickým psychológom nie sú oprávnení ani iní psychológovia, a to nielen rezortní psychológovia MV SR (t. j. psychológovia nižšieho stupňa, ktorí nemajú špecializáciu klinického psychológa), ale ani akýkoľvek iní psychológovia pôsobiaci mimo rezortu MV SR.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie aj žalobca, ktoré odôvodnil tým, že výrokovú časť rozsudku krajského súdu je potrebné zmeniť, a to tak, že súd zruší podľa § 250j ods. 2 písm. b) a d) Občianskeho súdneho poriadku a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie nielen rozhodnutie žalovaného č.p.: KM-OLVS-2/2015/OKP zo dňa 21.05.2015, ale aj jemu predchádzajúce prvostupňové rozhodnutie Personálny rozkaz riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Nitre č. 622 zo dňa 17.09.2008.

Vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného žalobca uviedol, že obsahy predchádzajúcich rozhodnutí súdov v skutkovo identickej žalobnej veci jednoznačne pojednávajú o tom, že žalovaný nepredložil kompletný spisový materiál, a to podklady preukazujúce opodstatnenosť jeho postupu, ako i dôkazy preukazujúce splnenie podmienok pre vykonanie kontrolného psychologického posudku, bez ktorých nemožno preskúmať jeho zákonnosť. Žalovaný svoju povinnosť nesplnil napriek tomu, že mu z predchádzajúcich súdnych rozhodnutí muselo byť zrejmé, že bez originálneho a kompletného spisového materiálu, nemôže byť jeho rozhodnutie preskúmané súdom, pričom mu bolo nad všetky pochybnosti objasnené, ktoré doklady a z akého dôvodu sú pre súdny prieskum nevyhnutné. V nadväznosti na vyššie uvedené žalobca uviedol, že sa v plnom rozsahu pridŕžiava svojich doterajších právnych a skutkových vyjadrení prezentovaných v priebehu konania ústne aj písomne. Na základe uvedeného preto navrhol, aby odvolací súd rozsudok v zmysle ustanovenia § 220 O.s.p. zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného č. p.: KM-OLVS-2/2015/OKP zo dňa 21.05.2015 ako i jemu predchádzajúce prvostupňové rozhodnutie Personálny

rozkaz riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Nitre č. 622 zo dňa 17.09.2008 zrušuje podľa § 250j ods. 2 písm. b) a d) O.s.p. a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

S poukazom na ustanovenie § 492 odsek 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení od 1.7.2016 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 211 a nasl. O.s.p.) a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie žalobcu ako aj žalovaného nie je dôvodné. Podľa § 250ja ods. 2 O.s.p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že krajský súd vec verejne prejednal a vyhlásil rozhodnutie dňa 29.01.2016. Odvolací súd nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariaďovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom. Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 27. júla 2016 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1, 2 a 3 O.s.p., v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. V správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté.

Podľa § 192 ods. 1, písm. c) zákona o štátnej službe, policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak podľa posudku služobného klinického psychológa nie je duševne spôsobilý na výkon štátnej služby.

Podľa 194 ods. 1 zákona o štátnej službe, rozhodnutie o prepustení sa musí vyhotoviť písomne a musí byť v ňom uvedený dôvod prepustenia so skutočnosťami, ktoré ho zakladajú, inak je neplatné; pri prepustení z dôvodov uvedených v § 192 ods. 1 písm. b) a c) sa v odôvodnení rozhodnutia o prepustení uvedú len závery rozhodnutia lekárskej komisie alebo závery posudku služobného klinického psychológa.

Podľa § 48 ods. 3 písm. s) zákona o štátnej službe je policajt povinný podrobiť sa lekárskej prehliadke, prieskumnému konaniu alebo psychologickému vyšetreniu na zistenie zdravotnej a duševnej spôsobilosti na výkon štátnej služby.

Z administratívneho spisu odvolací súd obdobne ako krajský súd zistil, že žalobca sa stal príslušníkom Policajného zboru Slovenskej republiky na základe vlastnej žiadosti zo dňa 16.07.2001. Pred prijatím do služobného pomeru absolvoval okrem iných vstupných pohovorov a previerok aj psychologické vyšetrenie. Zo správy o psychologickom vyšetrení zo dňa 25.09.2001 vyplýva, že žalobca okrem konštatovania o veľmi dobrej úrovni intelektových dispozícií, zásadovosti, zmyslu pre povinnosť bol ohodnotený aj ako menej odolný voči psychickej záťaži, s prejavmi sklonov k nepriamej agresivite, neurolabilite a závislosti. Podľa vyšetrujúceho psychológa možno očakávať zlyhanie v záťažovej situácii a jeho psychologickú spôsobilosť ohodnotil známku „4“. Odporúčal však jeho prijatie do služieb policajného zboru.

Zo služobného ohodnotenia žalobcu zo dňa 11.12.2003 vyplýva, že žalobca pristupoval k plneniu povinnosti svedomito a zodpovedne. Prejavoval snahu oboznamovať sa s právnymi predpismi a zvyšovaciu úroveň teoretických vedomostí. Plne rešpektuje usmernenia nadriadených, prijíma odbornú pomoc od služobne starších policajtov, k práci sa snaží pristupovať systematicky, dodržiava stanovený pracovný režim, aktívne pristupuje k plneniu služobných úloh. O dodržiavaní služobnej disciplíny neboli zistené žiadne porušenia.

Podaním zo dňa 29. 3. 2006 žalobca podal odvolanie voči personálnemu rozkazu číslo 40 zo dňa 06.03.2006, ktorým mu bol znížený osobný príplatok z dôvodu subjektívneho zavinenia - neodôvodnených prietáhov vo vyšetrovaní v trestnej veci, trestného činu podvodu. Z obsahu podania vyplýva, že žalobca nespĺnil pokyny dozorujúceho prokurátora, v dôsledku čoho bola doručená výtka na konanie žalobcu, ktoré bolo charakterizované ako nezodpovedné a lajdácke. Žalobca predmetnému personálnemu rozkazu vytkol nedostatok poučenia o opravnom prostriedku. Z uvedeného procesného dôvodu bol následne napadnutý personálny rozkaz zrušený.

Dňa 01.12.2006 bol žalobca povýšený do hodnosti kapitán, z dôvodov splnenia podmienok pre povýšenie do vyššej hodnosti.

Z prehľadu o disciplinárnych odmenách a disciplinárnych opatreniach súd zistil, že žalobca bol disciplinárne potrestaný v roku 2004, 2006, 2007. Jeho disciplinárne previnenia spočívali v prietáhoch pri vyšetrovaní, bezodkladnom nespísaní zápisnice o zadržaní osoby a nezabezpečenie jeho stravy, nečinnosti pri vyšetrovaní trestných vecí. Disciplinárne potrestaný bol 4 krát v priebehu uvedených rokov. Za obdobie rokov 2002 až 2008 bol 12 krát finančne odmenený za zodpovedné a svedomitie plnenie služobných úloh.

Podaním zo dňa 17.06.2008 riaditeľ Okresného riaditeľstva policajného zboru Nitra, požiadal Krajské riaditeľstvo policajného zboru Nitra o vykonanie kontrolného psychologického vyšetrenia žalobcu. Z obsahu žiadosti vyplýva, že táto je podaná z dôvodu zaujatia stanoviska, či vzhľadom na náročnosť služby a súčasný zdravotný stav žalobcu je tento spôsobilý vykonávať funkciu vyšetrovateľa. Súčasťou žiadosti mali byť prílohy, ktoré sa v danom spise nenachádzajú. Na podaní sa nachádza poznámka „prílohy odpojené a zaslané do nemocnice Ministerstva vnútra Slovenskej republiky“. Súčasť žiadosti tvorili základné údaje spracované žiadateľom, podľa ktorých predstavuje výkon služby žalobcu nízku úroveň, je málo aktívny, s nadriadenými ťažko komunikuje, pri pokynoch je podráždený a výbušný, dochádza do konfliktov so spolupracovníkmi. Zo strany občanov nebol evidovaný žiaden podnet alebo sťažnosť na žalobcu. Podľa nadriadeného žalobca zle znáša kritiku na vlastnú osobu ako aj psychickú záťaž a často si vymieňa služby z dôvodu PN. Ako dôvod kontrolného vyšetrovania nadriadený poukázal na psychickú nevyrovnanosť, podráždenosť ako i doklad po hospitalizácii žalobcu na psychiatrickom oddelení Predná Hora. Prvé náznaky tohto stavu nastali pred cca 3, 5 rokmi v dôsledku ktorého mal byť podaný prvý podnet na psychologické vyšetrenie, ktorý bol stiahnutý z dôvodu príslubu nápravy. Posledné 2 roky nastalo zhoršovanie, opakované slovné konflikty s kolegami, znižujúci sa pracovný výkon a podobne. Dňa 23.05.2008 mu bola odňatá služobná zbraň z dôvodu hospitalizácie na psychiatrii. Nadriadený navrhol prešetriť spôsobilosti žalobcu na výkon štátnej služby najmä z hľadiska bezpečnosti nosenia zbrane.

Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Nitre podaním zo dňa 15.08.2008 zaslal nemocnici Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, psychologickému oddeleniu, PhDr. D. X., podklady pre kontrolné psychologické vyšetrenie žalobcu pozostávajúce z dvadsiatich štyroch príloh. Predmetné prílohy sa v spise nenachádzajú, a preto nemožno zistiť z čoho, z akých podkladov uvedené prílohy pozostávajú.

V spise sa nenachádzajú dôkazné prostriedky svedčiace o tom, že dňa 09.05.2007 bol so žalobcom vykonaný pohovor pre neuspokojivé pracovné výsledky, prípadne upozornenia na nevhodné správanie zo strany nadriadených, na ktoré poukazoval bezprostredný nadriadený žalobcom v podaní zo dňa 04.03.2009.

Podaním zo dňa 26.08.2008 požiadala klinická psychologička, PhDr. D. X. o menovanie odbornej komisie na posúdenie výsledku kontrolného psychologického vyšetrenia žalobcu. Podľa podania zo dňa 05.09.2008, boli za členov komisie určení pracovníci odboru rozvoja ľudských zdrojov, PhDr. U. M. PhD., por. W. M., za člena komisie bol určený aj Ing. Mgr. X. X.. Komisia na svojom zasadnutí dňa 08.09.2008 prijala záver, že žalobca nie je duševne spôsobilý pre výkon štátnej služby v Policajnom zbore Slovenskej republiky. Zo záverov odbornej komisie posudzujúcej kontrolné psychologické vyšetrenie vyplýva, že komisia vychádzala len z tvrdení nadriadeného žalobcu, uvedených v žiadosti o vykonanie kontrolného psychologického vyšetrenia, okolnosti, že žalobca bol v mesiacoch máj až august 2008 hospitalizovaný a preliečený v psychologickom zariadení, pričom zdravotnú dokumentáciu žalobcu nemali k dispozícii a nebolo im preto známe konkrétne ochorenie žalobcu podľa diagnózy F10. V stanovisku sa zároveň nachádza konštatovanie, že požiadavka nadriadeného o stanovisko, či je žalobca vzhľadom na náročnosť služby a jeho súčasný zdravotný stav spôsobilý vykonávať funkciu vyšetrovateľa, mala byť adresovaná lekárskej posudkovej komisii. Bol v ňom súčasne poukaz na

Nariadenie Ministra vnútra Slovenskej republiky zverejnené v číastke 48 vo Vestníku Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, kde sa v článku 12 uvádza, že za účelom posúdenia zdravotnej spôsobilosti policajta na ďalší výkon štátnej služby sa vykonáva prieskumné konanie na návrh príslušného praktického lekára, lekárskej posudkovej komisie alebo nadriadeného, ak tento predpokladá, že zdravotný stav policajta sa zhoršil a nezodpovedá zdravotnej klasifikácii a zabraňuje mu vykonávať štátnu službu. Komisia poukázala aj na ustanovenia zákona číslo 246/1993 Z. z. a vykonávaciu vyhlášku číslo 62/1994 Z. z., podľa ktorých posudok o zdravotnej spôsobilosti na držanie alebo nosenie zbraní a streliva vydáva lekár po lekárskej prehliadke a špeciálnom psychologickom vyšetrení.

V spise sa okrem iného tiež nachádza oznámenie nadriadeného žalobcu zo dňa 06.09.2004, v zmysle ktorého sa v raňajších hodinách dostavil do jeho kancelárie žalobca, ktorý mu oznámil, že z psychického hľadiska nemôže slúžiť hlavný výjazd, do ktorého bol velený zástupcom riaditeľa. Nadriadený žalobcu vyslovil pochybnosť o psychickej spôsobilosti žalobcu, na základe ktorého bola vydaná žiadosť zo dňa 29.09.2004 o kontrolné psychologické vyšetrenie žalobcu. Riaditeľa odboru ekonomickej kriminality v Nitre listom zo dňa 07.10.2004 oznámil klinickej psychologičke, PhDr. W. V. PhD., že na kontrolné psychologické vyšetrenie stanovené na deň 12.10.2004 sa žalobca ani jeho bezprostredný nadriadený nedostaví z dôvodu, že kontrolné psychologické vyšetrenie považuje za neopodstatnené a nepotrebné, čo mu mala pri telefonickom rozhovore potvrdiť aj klinická psychologička.

Následne bol dňa 10.09.2008 vypracovaný návrh na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1, písm. c) zákona o štátnej službe. Všetci nadriadení žalobcu uvedení v návrhu, vyjadrili jednomyselne súhlas s prepustením žalobcu. S návrhom na prepustenie bol žalobca po oboznámení dňa 11.09.2008, s ktorým sa odmietol oboznámiť a záznamom po oboznámení podpísať. Dňa 17.09.2008 bol vydaný personálny rozkaz riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Nitre číslo 622, ktorým bol žalobca prepustený zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. c) zákona, ktorým bolo v odôvodnení poukazom na odborný posudok služobného klinického psychológa zo dňa 08.09.2008. Služobný pomer končil dňom doručenia, dňa 18.09.2008. Voči tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, v ktorom poukazuje na lekársky nález zo dňa 19.09.2008 vypracovaný MUDr. W. X. z psychiatrickej ambulancie medicíny drogových závislostí, ktorý uviedol, že jeho duševný stav je plne kompenzovaný, úplne abstínuje od alkoholu tak z hľadiska psychohygieny je aktuálne žiaduca podpora zo strany zamestnávateľa v zmysle udržania pracovného pomeru. Podľa jeho názoru nebol daný objektívny dôvod na prepustenie zo služobného pomeru.

V spise sa nachádzajú záznamy svedčiace o využití procesných práv žalobcom formou nahliadania do spisu.

Dňa 26.02.2015 bola vypočutá psychologička, PhDr. D. X., ktorá uviedla, že psychologické vyšetrenie bolo vykonané riadne, žalobca poskytol potrebnú súčinnosť. Odborná komisia bola zložená zo psychológov sekcie personálnych a sociálnych činností Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Nitre. Bez akýchkoľvek pochybností bol prijatý záver, že žalobca nie je psychicky spôsobilý na výkon štátnej služby. Poukázala na relevantné podklady tvoriace súčasť zdravotnej dokumentácie žalobcu, ktoré však nie je možné poskytnúť tretím osobám.

Následne žalovaný vydal napadnuté rozhodnutie, ktorý na odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie - personálny rozkaz číslo 622 zo dňa 17.09.2008, potvrdil.

Najvyšší súd sa s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu, konštatuje správnosť dôvodov, na základe ktorých krajský súd rozhodol a pre zdôraznenie správnosti rozsudku doplnia ďalšie dôvody.

Vzhľadom k tomu, že pri prepustení policajta z dôvodov uvedených v § 192 ods. 1 písm. c) zákona o štátnej službe, sa v odôvodnení rozhodnutia o prepustení uvedú len závery posudku služobného klinického psychológa, t. j. že nemôže byť preskúmané rozhodnutie vyčerpávajúco a dôsledne zdôvodnené, odvolací súd sa stotožnil s názorom krajského súdu, že nie je daná iná možnosť súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia, než oboznámiť sa s podkladmi pre takéto rozhodnutie, a to podkladmi k žiadosti riaditeľa Okresného riaditeľstva policajného zboru Nitra, mjr. Mgr. Z. X. zo dňa 17.06.2008 o vykonanie kontrolného psychologického vyšetrenia policajta a podkladmi pre kontrolné psychologické vyšetrenie policajta, ktoré mali byť klinickému psychológovi rezortu zaslané so sprievodným listom dňa 15.08.2008. Tieto však musia byť súčasťou kompletného spisu žalovaného,

ktorý v danom prípade predložený v takomto stave nebol.

V zmysle konštantnej judikatúry vyplýva, že posudok ako výsledok posudkovej činnosti je len jedným z podkladov pre rozhodnutie správneho orgánu, ale nie je rozhodnutím, ktoré by mohlo byť samostatne predmetom súdneho preskúmania. Súd ho môže hodnotiť ako jeden z dôkazov v konaní o preskúmanie rozhodnutia podľa V. časti O.s.p. (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7So/138/2009 zo dňa 15.12.2009). V konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, ktorého podkladom je posudok, súd skúma to, či pri posudzovaní boli vzaté do úvahy všetky relevantné námietky účastníka konania, a teda či taký posudok je úplný, logický a presvedčivý a či dokazovanie v správnom konaní bolo vykonané v dostatočnom rozsahu (Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9Sžso/24/2011 z 25.05.2011). Odbornú stránku posudkov však odvolací ako aj prvostupňový súd nemôže preskúmať.

Posudok je jedným z dôkazov, ktoré súd pri svojom rozhodovaní berie do úvahy v rámci voľného hodnotenia dôkazov, pričom všetky dôkazy majú rovnakú váhu a silu. Iné listinné dôkazy môžu slúžiť na preukázanie vhodnosti a opodstatnenosti posudku klinického psychológa. Preto absencia týchto dôkazov, najmä v prípade, ak bolo zo strany prvostupňového správneho orgánu v administratívnom konaní na tieto poukazované pri podávaní návrhu na vypracovanie posudku, predstavuje pre správny súd prekážku, ktorá mu znemožňuje preskúmať vhodnosť a opodstatnenosť jedného z podkladov rozhodnutia žalovaného správneho orgánu založeného na odbornom posúdení konkrétnych okolností. Z uvedeného dôvodu je úplnosť administratívneho spisu nevyhnutná.

Pre úplnosť odvolací súd k veci uvádza, že Krajský súd v Bratislave po tom, ako bol jeho rozsudok zo dňa 30.09.2011 č. k. 4S/16/2009-88 zrušený a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie, (s poukazom na vyslovený právny názor najvyššieho súdu, ktorý krajskému súdu vytkol, že ku konečnému rozhodnutiu (zamietnutiu žaloby) dospel na základe neúplného spisového materiálu žalovaného nepostačujúceho na relevantné posúdenie zákonnosti rozhodnutia žalovaného najmä s poukazom na nemožnosť oboznámiť sa s podkladom rozhodnutia o prepustení žalobcu z dôvodu podľa § 192 ods. 1 písm. c/ zákona č. 73/1998 Z. z.), k záveru o potrebe zrušenia rozhodnutia žalovaného a vrátenia mu veci na ďalšie konanie.

Napriek súdmi vyslovenej požiadavke predložiť podklady, z ktorých vychádzal správny orgán pri rozhodovaní o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa § 192 ods. 1 písm. c/ zákona č. 73/1998 Z. z., žalovaný opätovne nepredložil spis s podkladmi, na ktoré súd poukazoval už v predchádzajúcich rozhodnutiach. Na základe uvedeného podľa odvolacieho súdu možno dospieť k záveru, že predmetnými dokladmi žalovaný nedisponoval, a teda spis, ktorý bol súdu predložený je kompletným spisovým materiálom žalovaného. Svoju povinnosť žalovaný nesplnil napriek tomu, že mu z predchádzajúcich súdnych rozhodnutí muselo byť zrejmé, že bez originálneho a kompletného spisového materiálu, nemôže byť jeho rozhodnutie preskúmané súdom, pričom mu bolo objasnené, ktoré doklady a z akého dôvodu sú pre súdny prieskum nevyhnutné.

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd vyhodnotil odvolacie námietky žalovaného za nedôvodné a nespôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu, ktorý rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Za takéhoto stavu, keď podľa odvolacieho súdu je zrejmé, že požadovanými podkladmi žalovaný nedisponuje a ani nedisponoval, (inak by ich súdu predložil), sa javí ako jediný možný postup žalovaného, ktorý po zrušení jeho rozhodnutia a vrátení uvedenej veci na ďalšie konanie, zruší rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu.

Otázka zrušenia aj rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa je riešená v ustanovení § 250j ods. 2 O.s.p., z ktorého jednoznačne vyplýva možnosť - nie povinnosť súdu zrušiť aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu v prípade, ak súd podľa okolností dospeje k názoru, že takýto postup je vhodný, pričom v danom prípade nie je viazaný dôvodmi žaloby. Súd nie je povinný samostatne odôvodňovať, prečo dospel k záveru zrušiť, resp. nezrušiť aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, pretože táto skutočnosť vždy vyplýva zo skutkových okolností konkrétneho prípadu.

S poukazom na vyššie uvedený právny názor, ktorým je žalovaný viazaný, vyhodnotil za nedôvodnú odvoláciu námietku žalobcu, ktorou požadoval zmeniť rozhodnutie krajského súdu v tom smere, že vo výroku rozsudku malo byť uvedené aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozhodol podľa § 219 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 druhá veta O.s.p. tak, že rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S 175/2015-181 zo dňa 29.01.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S 175/2015-228 zo dňa 11.04.2016 potvrdil ako vecne správny.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1, § 250k ods. 1 a § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože žalobca, hoci bol v konaní z časti úspešný, si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil a žalovaný nárok na náhradu trov konania nemá.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.